

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 4 stycznia 2022 r.

DIH-2.712.76.2021.PS

DECYZJA DIH - 2 Nr 178/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.) i w związku z art. 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 12 ust. 1, art. 6c ust. 1 oraz art. 6d pkt 6 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu wniosku z 3 listopada 2021 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy, (uzupełnionego 30 listopada 2021 r.), złożonego przez pełnomocnika p. (...) prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: (...) - zwaną dalej: przedsiębiorcą lub stroną, dot. decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-2 Nr 159/2021 z 12 października 2021 r. (sygnatura DIH 2.712.76.2021.PŁ) nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty w wysokości **3 852,00 zł** - uwzględniającej VAT (słownie: trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dwa złote 00/100), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań numer 0217/21/8351 w wysokości 580,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego numer 9815/21/8351 w wysokości 23,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów pobrania do badań ww. próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech w wysokości 3.249,00 zł (uwzględniającej VAT)

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z 1 września 2021 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół oraz materiał dowodowy zgromadzony podczas kontroli przeprowadzonej w należącym do strony składzie opału przy (...). W trakcie kontroli przeprowadzonej 20 maja 2021 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, w obecności inspektorów reprezentujących Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, pobrali do badań z partii paliwa stałego składowanej na zwale o masie 26 ton próbki węgla kamiennego

w sortymencie orzech tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0217/21/8351 o masie 94,75 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9815/21/8351 o masie 94,20 kg. Czynność ta została udokumentowana w protokole pobrania próbek paliwa stałego numer 11/W/21. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. zgodnie z protokołem przekazania próbek paliw stałych do laboratorium oraz protokołem przyjęcia próbek do badania nr 20/2006840/451-9. Ponadto z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego numer 292/2021 z 19 maja 2021 r. przedłożonego przez przedsiębiorcę w toku kontroli.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006840/451-009 z 26 maja 2021 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 20 maja 2021 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech (nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0217/21/8351), nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości numer 292/2021 z 19 maja 2021 r. przekazanym w toku kontroli przez przedsiębiorcę, z uwagi na zawyżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 32,60 % przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości wynoszących 0,00 %.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego numer 292/2021 z 19 maja 2021 r. przedłożonym przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9815/21/8351 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, ze zm.), zwaną dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9815/21/8351 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006840/451-009/K z 28 maja 2021 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, potwierdziło, że przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie orzech nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości numer 292/2021 z 19 maja 2021 r. przekazanym w toku kontroli przez przedsiębiorcę. Badanie to wykazało zawyżoną zawartość części lotnych, która wynosiła 33,63 % przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości wynoszących 0,00 %.

Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 6 lipca 2021 r. poinformował przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech oraz przekazał egzemplarze protokołów z badań laboratoryjnych nr 20/2006840/451-009 z 26 maja 2021 r. i nr 20/2006840/451-009/K z 28 maja 2021 r. Pismo zostało doręczone 8 lipca 2021 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wynik badań przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego

(Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), zwany dalej: kpa, pismem z 8 września 2021 r. zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania oraz nałożenia obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona została poinformowana, że na podstawie art. 10 kpa służy jej prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone 13 września 2021 r.

W dniu 21 września 2021 r. za pośrednictwem ePUAP wpłynęło pismo pełnomocnika strony w którym wskazał, że badane paliwo spełniało wymagania jakościowe wskazane w przepisach prawa. Co do niezgodności z przekazanym świadectwem jakości w zakresie zawartości części lotnych, pełnomocnik wyjaśnił, że pierwotnie świadectwo jakości w kolumnie 7 wartość wskazana przez przedsiębiorcę wskazywała 0 %, oraz w kolumnie 8 minimalna/maksymalna wartość również wynosiły 0 %. Wartość ta, jak wyjaśniono w piśmie, była wpisywana automatycznie przez program informatyczny, z którego korzystała strona. Wiadomość, iż wartość w tej kolumnie winna wskazana być jako „---” przedsiębiorca powziął w toku kontroli. Pełnomocnik wyjaśnił, że wartość 0 % była wpisywana automatycznie bez jakiegokolwiek ingerencji strony, a wpisywana nieprawidłowo wartość 0 % wynikała jedynie z samodzielnej ingerencji firmy informatycznej. Jedyną prawidłową wartość, to aktualnie wskazywana „---”, gdyż taka wartość figuruje w świadectwie jakości otrzymanym od dostawcy zakwestionowanego paliwa stałego. Zmiana w treści świadectwa jakości nastąpiła bezpośrednio po interwencji strony. Wobec powyższego, zdaniem pełnomocnika, koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych w żadnej mierze nie powinien obciążać strony, ponieważ błąd, który wystąpił był wynikiem czynności podejmowanych niezależnie od niej, a który został naprawiony niezwłocznie po podjęciu informacji o jego istnieniu. Do pisma dołączono: pełnomocnictwo, świadectwo jakości paliw stałych nr SJ/55/OI/DW/5521203586/2021 z 14 kwietnia 2021 r. wystawione przez (...) dla węgla kamiennego orzech I, kserokopię decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 26 lipca 2021 r. (sygn. NR.8361.75.2021.JF), świadectwo jakości paliw stałych nr 310/2021 z 12 lipca 2021 r. wystawione przez stronę dla węgla kamiennego orzech oraz wydruk korespondencji e-mail strony z firmą informatyczną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 12 października 2021 r. wydał decyzję DIH-2 Nr 159/2021, w której nałożył na p. (...) prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: (...) obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 3 852,00 zł - stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych.

Pismem z 3 listopada 2021 r. za pośrednictwem ePUAP strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz uchylenie decyzji w całości. Pełnomocnik strony wskazał, iż organ dokonał swobodnej oceny materiału dowodowego przy rozpatrywaniu sprawy - jego zdaniem nie było przesłanek do wydania w decyzji o zwrocie kosztów za badania laboratoryjne paliwa stałego. Zdaniem pełnomocnika organ nie uzasadnił swojego stanowiska w sposób wystarczający tj. nie wskazał na jakich dowodach oparł się organ przy

rozpatrywaniu sprawy a także niedokładnie wyśnił stan faktyczny sprawy, co narusza art. 80, 7, 77 oraz 107 kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pismem z 10 listopada 2021 r., zwrócił się do strony o uzupełnienie braków formalnych we wniosku o ponowne rozpatrzenie. Strona pismem z 30 listopada 2021 r. uzupełniła wniosek z 3 listopada 2021 r. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował stronę, pismem z 2 grudnia 2021 r., że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Jednocześnie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył postępowanie do 5 stycznia 2022 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zaskarżonym rozstrzygnięciem organu. W toku postępowania organ dokonuje oceny, czy wniosek strony jest uzasadniony oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 6c ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych zwanego świadectwem jakości a także wskazania w nim wartości parametrów paliwa stałego dla którego zostało ono wystawione - wprowadzając paliwo stałe do obrotu.

Protokół kontroli nr NR.8361.75.2021,0215/W/LB/2021 r. z 20 maja 2021 r. stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Protokół kontroli oraz protokół z pobrania próbek zostały podpisane przez stronę bez uwag. Ponadto strona nie wniosła żadnych uwag do protokołu kontroli pomimo zawartego pouczenia na podstawie art. 20 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706).

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o. o. w Warszawie (protokoły z badań nr 20/2006840/451-009 z 26 maja 2021 r. i nr 20/2006840/451-009/K z 28 maja 2021 r.), wykazało, że pobrany 20 maja 2021 r. węgiel kamienny orzech (nr próbki 0217/21/8351 i nr próbki kontrolnej 9815/21/8351), jest niezgodny z wymaganiami jakościowymi zadeklarowanymi przez stronę parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 292/2021 z 19 maja 2021 r. z uwagi zawyżoną zawartość części lotnych.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 292/2021 z 19 maja 2021 r., bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do zarzutów we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, należy stwierdzić, że są one nietrafione. W myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 kpa, organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać, ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, co w ocenie organu II instancji nastąpiło. Zgodnie z art. 80 kpa organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Jak wspomniano, w niniejszej sprawie dowodami są protokoły z kontroli podpisane przez stronę bez uwag. Podkreślenia wymaga fakt, iż protokół kontroli należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Ponadto dowodem w sprawie jest świadectwo jakości numer 292/2021 z 19 maja 2021 r. przekazane przez przedsiębiorcę w toku kontroli oraz badania laboratoryjne wykonane przez niezależne laboratorium, z którym Zarządzający zawarł umowę na ich wykonanie. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ I instancji, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami

służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 kpa. Stosownie do art. 107 § 3 kpa, uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, co też organ I instancji uczynił.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w sposób jednoznaczny określa obowiązki nakładane na podmioty wprowadzające do obrotu paliwa stałe oraz je definiuje, dlatego też nie można mówić o naruszeniu art. 7 kpa. Treść przepisów jest jasna. To przedsiębiorca wskazuje w wystawionym świadectwie jakości jakimi parametrami paliwo stałe w danym dniu się charakteryzuje. W związku z powyższym to na przedsiębiorcy spoczywa odpowiedzialność za wprowadzany do obrotu towar i to do sprzedawcy należy dochowanie wszelkiej staranności by wprowadzane przez niego paliwo stałe spełniało parametry jakościowe jakie deklaruje w wystawionym przez siebie świadectwie jakości, aby zawarte w nim parametry paliwa stałego były zgodne ze stanem faktycznym na dany dzień wprowadzenia go do obrotu.

W przekazanym przez stronę świadectwie jakości nr 292/2021 z 19 maja 2021 r., w zakresie zawartości części lotnych w kolumnie 7 wartość wskazana to 0 %. Wartość 0 % jest wartością liczbową, dlatego też sugeruje klientowi, że poziom wartości danego parametru paliwa stałego jest na poziomie zerowym. Wyjaśnienia strony, iż wartość ta była wpisywana automatycznie przez program informatyczny, z którego korzystała, nie ma znaczenia w sprawie. Strona ma dowolność z jakich narzędzi korzysta przy wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego (tj. wypisywanie ręczne, czy też korzystanie z programu komputerowego) i niezależnie od tego odpowiada za wskazane w świadectwie parametry. Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o. o. w Warszawie jednoznacznie wykazało, że parametry wskazane w świadectwie jakości były niezgodne z rzeczywistymi paliwa stałego. Należy również wskazać, że ustawodawca w sposób jednoznaczny określił odpowiedzialność sprzedawcy za naruszenie obowiązków wynikających z ustawy a także kto ponosi koszty za wykonane badania laboratoryjne.

Art. 24 ust.1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw statuuje zasadę, że jeśli paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszty pobrania próbek i koszty ich badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jeśli nie spełnia - kontrolowany - przedsiębiorca wprowadzający paliwo stałe do obrotu. Zgodnie z art. 24 ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustala wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury wystawionej przez laboratorium, w tym przypadku jest to SGS Sp. z o. o. w Warszawie. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów działa w ramach decyzji związanej bowiem ustawodawca użył sformułowania „nakłada na kontrolowanego obowiązek” nie zaś „może nałożyć na kontrolowanego obowiązek”. Jediną przesłanką, której zaistnienie obliguje organ do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a jest stwierdzenie faktu niezgodności wartości parametrów jakościowych badanego paliwa z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartościami wskazanymi w świadectwie jakości paliw dla danego paliwa stałego.

W świetle powyższego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej

równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Organ zaznacza, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości i zgodnie z wskazanymi powyżej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest zobowiązany do nałożenia na Stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliwa stałego.

Jak wyjaśniono powyżej, zgodnie z art. 24 ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury nr 10272783 wystawionej 8 czerwca 2021 r. przez SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, za badanie próbek paliwa stałego - załącznik nr 1 do faktury poz. nr 13, próbka nr 0217/21/8351 w wysokości 580,00 zł (uwzględniającej VAT), poz. nr 14, próbka nr 9815/21/8351 w wysokości 23,00 zł (uwzględniającej VAT), równowartość kosztów pobrania do badań próbki i próbki kontrolnej - załącznik nr 3 pozycja nr 10 na kwotę 3.249,00 zł (uwzględniającą VAT).

Jak wskazano w decyzji I instancji z 12 października 2021 r. DIH-2 Nr 159/2021 w sprawie DIH-2.712.76.2021.PL, przedsiębiorca jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów

sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/